

maa dette beklages, at dette Ministerium ikke finder Anledning til nu at søge at ordne denne Sag, som det i Sandhed vilde indlægge sig Hæder ved at tage i sin Haand.

Konseilspræsidenten (Hørring): Jeg ønsker kun over for den ærede sidste Taler, som synes at være noget i Uvished om, hvorledes min Stilling var lige over for Spørgsmaalet om at tage Initiativet til en Forfatningsforandring, at bemærke, at det kan jeg ikke for Øjeblikket. Jeg maa for øvrigt antage, at det ogsaa fremgik tilstrækkelig tydeligt af, hvad jeg sagde før. Skulde jeg tage Initiativet til en Forfatningsforandring, maatte jeg have *Troen* paa, at den kunde gennemføres, men jeg har netop sagt, at den Tro har jeg ikke. Jeg har den Opfattelse, at Tiden ikke er kommen til at føre en saadan Forfatningsforandring igennem. Naar Tiden vil komme, ved jeg ikke, og intet Menneske kan vide det. Derom gælder det, at man maa vente og haabe. Naar det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) i den Henseende udtalte, at han ganske vist ogsaa mente, at der maatte være en Stemning for at føre denne Sag frem, men at det maatte være Regeringens Opgave at rejse denne Stemning, saa kan jeg ikke sige andet, end at jeg rigtignok har en anden Opfattelse af dette Spørgsmaal. Jeg tror ikke, at Regeringen kan have en Forpligtelse til at rejse en Stemning ude i Landet, saa vist som det ganske sikkert vil være umuligt for Regeringen at gøre det. Dertil kommer, at naar jeg endelig skulde gaa til en saadan Gerning, ønsker jeg at staa over for en naturlig Stemning og ikke over for en af mig fremkaldt kunstig Stemning. Maa jeg saa blot over for det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage) tilføje, at det ærede Medlem tager fejl af mig, naar han mente, at jeg har let ved at blive fornærmet. Det har jeg virkelig ikke let ved, det kan jeg forsikre det ærede Medlem om.

Scharling: Det er en Selvfølge, at Højre vil være villig til at medvirke til Gennemførelsen af en Grundlovsændring, som kunde forebygge og forhindre Konflikter mellem Tingene med de deraf følgende Konsekvenser, forudsat, at dette kunde ske med Bibeholdelse af den bestaaende grundlovmæssige Magtfordeling og den Ligestilling, som er tillagt de to Ting over for Lovgivningen. Det skulde derfor ogsaa glæde mig, om der paa det Grund-

lag, som her frembydes os, kunde tilvejebringes en Grundlovsændring, som opfyldte de Betingelser, jeg nys nævnte. Jeg ønsker kun over for de Udtalelser, som faldt fra det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage) at fremkomme med et Par Realitetsbemærkninger om det foreliggende Forslag, fordi jeg aldeles ikke kan se, at det vil være i Stand til at fyldestgøre det af mig nævnte Formaal. Jeg kan ikke se, at dette Forslag, hvis det blev ført igennem, vilde forebygge eller ophæve den Slags Konflikter mellem Tingene. Det forekommer mig, at det snarere forhindrer Udjævningen af en saadan Konflikt ved at anvise en Udvej for det Tilfælde, at Konflikten kommer. Men dernæst vil jeg bemærke, at dette Forslag forekommer mig kun at have een virkelig Betydning, og det er den, som det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds ogsaa pegede paa, nemlig at give de midlertidige Bevillingslove den grundlovmæssige Hjemmel, som de nu savne. Det er det, som vil opnaas ved dette Forslag, at de midlertidige Bevillingslove blive grundlovshjemlede, hvad de i Øjeblikket ikke ere. Men ved Siden deraf vil Forslaget føre til lidet heldige Resultater. Jeg kan ikke se andet, end at Bestemmelsen i andet Led, den foreslaaede § 48, nærmest gaar ud paa at skabe et Normalbudget, at gøre en enkelt tilfældig Finanslov, om hvilken ingen, da den blev behandlet, tænkte paa, at den skulde være Normalbudget, dertil. Dersom der i et Aar ikke opnaas Enighed om en Finanslov, vil herefter den Finanslov, der var vedtagen i det foregaaende Aar, være det Normalbudget, efter hvilket Regeringen skal rette sig, uagtet ingen ved Opstillingen deraf havde tænkt paa dette, og uagtet der altsaa ved Udarbejdelsen deraf ikke har været taget Hensyn dertil. Det bestemmes udtrykkeligt, at i intet Tilfælde maa de enkelte ved den sidste Finanslov og Tillægsbevillingslov hjemlede ordentlige Udgiftposter overskrides. Dermed sættes denne Finanslov som absolut Norm, som Grænse for Bevillingen, og der gives dermed tillige den Regel, at der ikke kan komme andre Bevillinger end dem, der overhovedet findes opførte paa denne Bevillingslov. Det er jo muligt, at det lader sig gøre i et enkelt Finansaar at leve paa den Regel, at der ikke maa komme noget nyt til, men at man skal blive staaende ved Finansbevillingen fra det foregaaende Aar. Det er muligt, skønt man vistnok fra alle Sider, naar det kommer til Stykket, vil finde dette lidet fyldestgørende, og det ene Aars Er-